

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1·25 id. id.
Estranger	1·50 id. id.

Un número 10 céntims

Any 2.º

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ SABATERIA-VELLA 2-1.er

Dissapte 20 de Juliol de 1895

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s'emeten
á la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA GIRONA

Núm. 68

SECCIÓ GENERAL

LA PRESIDENCIA DEL ATENEO BARCELONÈS.

La setmana passada va esser elegit President de l' Ateneo barcelonès D. Angel Guimerá. Aquest fet, que res de particular y del qual ni sisquera'n parlaríem com no fos pera donar la enhorabona á nostre bon company y amich, es no obstant lo qui 'ns obliga á agafar la ploma y dirne quelcom á nostres llegidors. Y axó porque la elecció d' en Guimerá ha anat acompanyada de circumstancies tals que la convertexen en un nou triomf del catalanisme.

Es l' Ateneo barcelonès la societat particular que major número reuneix de personnes de intel·ligència cultivada y que s' dediquen á l'estudi de les lletres y de les ciències, en totes les seves branques, que hi ha avui á Barcelona. Perxó allí, en general, s' hi respira una atmosfera d' atenció y de respecte á totes les opinions y á tots los criteris, una mútua consideració y tolerància que no s' acostuma á trobar, á lo menos en tant alt grau, en cap altra societat que no sia merament recreativa. Perxó també l' Ateneo ha escollit los seus presidents de entre les personnes de gran valer y significació en les lletres, en les ciències, en les arts, en l' indústria, en lo comers, prescindint sempre de les seves opinions particulars y polítiques.

Dit s' està qu' en Guimerá, pel seus merexements com á literat y sobre tot com á gran poeta trágich qu' honra á la nostra terra, era digne d' ocupar la presidència de l' Ateneo barcelonès, y axó ningú li disputa.

Pero en Guimerá ha escrit en català totes les seves obres, aquelles obres que constitueixen precisament los titols als quins se deu la seva elecció, y en Guimerá es ademés catalanista militant y convensut y ferà l' discurs presidencial en català porque no pot ni deu ferlo en altre llengua.

Y yet aquí qu' un grup de socis de l' Ateneo, rompent ab la tradició de la societat y ab l' esperit ample y generós que fins al present l' ha informada, se revolta contra la candidatura d' en Guimerá, tracta d' imposarli una abdicació de sos opinions y de son criteri, no per odi a la llengua catalana, doncs diferents vegades, sempre sense protesta de la seva part, aquesta s' havia fet sentir per boca de sos poetes y de sos amadors en lo saló d' actes del mateix Ateneo, si no per odi á les idees y significació política d' en Guimerá, per odi al catalanisme en una paraula.

Y notis bé que l' elements qu' axó han pretingut son elements polítics, principalment d' aquells que eren y vociferan cada dia contra la tirania, contra l' intolerància, contra la falta de respecte á tots los criteris y á totes les opinions per exagerades y per errònees que sien, elements que s' diuhen y volen esser tinguts per liberals y no saben ni volen respectar la llibertat en los demés, y elements, per fí, que s' diuhen catalans, potser solzament per haver nascut á Catalunya, pero que troben pecaminós que l' president del Ateneo fassi l' discurs de costum en català.

D' aquesta intransigència injustificable, n' han protestat ab noblesa les personnes de més valer de les altres regions d' Espanya que s' troben á Barcelona y la majoria dels periódichs serios d' aquella ciutat, y n' ha protestat també l' Ateneo elegint President á n' en Guimerá y ofegant l' esperit mesquí de banderia que, per mires polítiques, alguns mal encaixats tractaven d' encendrehi.

Si en Guimerá ha triomfat contra la voluntat dels enemics del catalanisme que no han cedit en la seva oposició, es evident, com deiem, que l' catalanisme ab sa elecció ha obtingut un nou triomf y qu' aquest li han donat precisament los qui lo combaten a sanch y á foch, los que li negan tota significació y tota importància, los qui afectan tractarlo ab menyspreu, los qui no poden dissimular son despit al veuré-

infiltrarse tots los dies més y més per tot arreu, é informar poch á poch totes les manifestacions de la societat á Catalunya.

D' aquí endavant, la opinió de les demés regions se'ls escoltará pera res quan li diguin que 's catalanistes son mitja dotzena y no tenen cap influència ni significació en lo pàhis. Los fets son més elocuents que les paraules, y la llissó qu' han rebut es tant eloquent com merescuda.

Per la nostra part, no desitjém més sino que vagin seguint per aquest camí: com més nos combatin més forts serém y més ocasions tindrém d' obtenir ventatges en la lluita.

Així, lo pàhis tot comprenderà més aviat quins son los qui li volen bé y 'ls liberals de debò; si 'ls catalanistes ó 'ls politiqueros.

J. B. y S.

La restauració del Monestir de Camprodón

Allà al peu de las imponentas serralladas de nostre Pirineu y regat per los enjogassats rius Ter y Ritort hi ha la tranquila y poética vall de Landaris plena de frondosa vegetació. Tan privilegiat lloc fou lo escollit pera espiritual morada y comunicar-se ab Deu. Wifred, comte de Besalú y de Cerdanya, obtingué l' any 948 de Gotmar, bisbe de Girona, la cessió d' una capelleta que allí y havia pera hostatjarhi la ordre de Sant Benet á canvi d' alguns alous, 1.000 sous y altres temporalitats que tenia á Figueras y á Besalú.

Wifred, net del Pilós, començà las obras de la gran fàbrica d' acord ab sos germans los comtes Seriofred, Oliva y l' ardiaça Miró y quant fou acabada, passaren a instalash: disset monjos del proper monestir de Ripoll, elegint abat al monjo Jaufred de grans virtuts y de vastíssims coneixements. Poch temps després lo bisbe Servus Dei, acompañat del comte Sunyer y de Modicus Georgius, consagrà solemnement la iglesia del monestir y la dotà de molts bens temporals, així mateix que l' Comte l' hi donà la iglesia de Creixentíri, lo bosch proper al monestir y molts altres del comtat de Besalú y Vallespir. Avanza la mare del comte, hi feu cessió de las rendas y alous que tenia al Conflent y al comtat de Besalú. L' abat Jaufred cedí tots sos bens al monestir. Totes aquestes donacions foren firmades en 3 de Febrer de 952 per Lluís, rey de Fransa, que en la ciutat de Reims donà un privilegi confirmatori y posà l' monestir sota l' amparo real.

Durant lo mando del abat Gisbert en 1325 lo monestir gosà d' un periodo de gran explendor, essent dotats sos abats de las insignias episcopals (mitra, crosa y anell).

Per lo sumariament explicat pot véurers que l' esmentat monument artístich se remonta al començament de la nacionalitat catalana y que fou altra de las fitas que s' anavan plantant així que nostres antepassats reconquerian la Catalunya.

Condol lo veure del mèdo com s' ha permés que s' euruessen tots aquells recorts de nostra glòria, y sembla que hi havia un decidit propòsit de que res quedés d' aquelles grandesses pera que may poguessim somniar en restaurarlas é imitarlas en tot quant ho permetessin los cambis que imposan la evolució dels temps y las societats. Per axó han de véurers sempre ab gran simpatia 'ls intents de posar en estat de conservació tan interessants recorts.

Alguns socis del «Centre Excursionista de Catalunya» que estiuhejan á Camprodón, en vista del llastimós estat del monestir de Sant Pere d' aquella vila, joya romànica de molt preu que interessa conservarla pera perdurable memòria de las arts catalanas, visitaren al Sr. Bisbe de Girona, quan se troava de visita pastoral á Camprodón, y li manifestáren lo molt que li agrahiríen los admiradors de las coses de la terra si prenia baix sa valiosa protecció la restauració de la iglesia de Sant Pere. Sa manifestació fou rebuda ab entusiasme per lo doctor Sivila, bisbe de la diòcesis, y allí mateix feu l' encàrrec al intelligent arquitecte, lo jove don Antoni Serrallach, de que fes los plans y pressupòsits de la esmentada restauració.

Lo senyor Serrallach ha cumplit dignament la comanda que li feu lo senyor Bisbe, com pot veurens en los cinch planos que, ab deferència que agrahim, nos feu la mercé de mostrarnos.

Ha despuntat la actual construcció de tots los adefesis que las necessitats y l' mal gust d' èpoques passadas hi afegiren y se'ns presenta l' monument ab tota la senzilla grandiositat propia del art romànic que, be'n podriam dir del art genuinament català

perque ell es lo qui millor traduix la característica de nostre poble.

Son cinch aquells planos. En l' un s' hi presenta l' frontis ó fàbrada ab tota la pureza de sus ratllas arquitectòniques, ab sa silueta admirable, acusant perfectament al exterior, totas y cada una de las parts que detalla la planta, ab lo qual ve a demostrar plenament l' haver resolt lo problema ab las degudas condicions d' estudi y de sentiment artístich. En los de las seccions longitudinal y transversal, poden apreciarshi aquella severa senzillesa y la grandiositat de línies que tindrán aquellas nau y creuer quan sigui feta la restauració; en lo de la fàbrada lateral pot admirarshi aquella mass a imposanta y grandiosa surmontada per lo arrogant y esbelt campanar, y per fí la planta que afecta la forma d' una proporcionada creu llatina en quin travesser s' hi desenrotllan cinch absides quadrats, essent lo central de majors proporcions pera formar lo remat ó capsala de la creu.

La intersecció dels dos brassos de la creu forma l' creuer de secció quadrada, que al enlairar-se afecta la forma octogonal pera acabar en torre quadrada dividida en-dos cossos sobreposats, ab finestral ajimessats d' una esbeltes y proporcionalitat de línies que enamora, ressaltant més per sa gallardia que per sa ornatitud.

Las obras de restauració que han de ferse comprenen com es natural dos aspectes: lo de sa estabilitat pera lo que han tingut d' estudiarse particularment cada una de las parts de la construcció y lo traure de la massa del edifici tots aquells detalls que ara l' enleixen y li donan un carácter totalment distint del que tenia en los primitius temps. Lo primer es lo més important y ha sigut cuidadosament estudiad per lo Sr. Serrallach donant per resultat que'l conjunt se troba en condicions més que regulars de solidesa, si be que algunas parts, com lo cantó E. del campanar se troba ja fa anys ruïnosa y fou precís tapiar, si be que malament, alguns finestrals, y com las teulades ahont hi ha crescut una espessa vegetació de tota mena que ab sus arrels ha alsapremat los materials causant una verdadera destrucció. La volta y las parets, en verdader estat de verticalitat, se troban en perfecte estat de conservació y pocas obras exigiran pera sa restauració. Així mateix la fonamentació s' troba en perfecte estat gràcies á las excellentes condicions del terren y al cuidados travall dels constructors d' aquells sigles de fé y constància.

La segona part, ó sia aquella que l' arquitecte ha de procurar reconstruir pera que verdaderament tingui la fesomia d' època, ha sigut estudiada ab amore pel senyor Serrallach ajustantse exactament á lo que son y han sigut á Catalunya las construccions romàniques, ja que comparant altres monuments del mateix estil ab los planos dibuixats s' hi nota una verdadera exactitud que acusa perfectamente lo perquè de cada una de las parts constructivas y l' motiu desenrotllat en lo projecte de restauració. Aquí s' hi veu del mateix modo que ho feyan los constructors romano-bisantins la construcció nua, hermosejantla tan sols la proporcionalitat y la justesa del cisellat de las pessas. Així darrer ho fan veure unas senzillas trompas que motivan lo tranzit del quadrat al octògon en la secció del creuer y sens valders de més elements que 'ls taljats de las pedras s' hi troben colocadas ab més grandiositat que ab tots los falsos adornos que á son voltant podian colocarshi.

A n' aquest extricto criteri s' ha somés la obra del distingit arquitecte don Antoni Serrallach á qui devém felicitar per haver sabut fer abstracció de sa personalitat artística y haverse redunit á que son travall fos solzament lo que ha de ser una verdadera restauració, així es, ajustar-se únicament al carácter que tenia y tenen las obras que d' aquella època s' troben per Catalunya.

Sols nos queda encoratjar al senyor Bisbe de Girona pera que com més aviat millor pugui sortir del estat de projecte aquesta restauració, y per que s' comensin las obras, qual terminació lo posará entre 'ls catalans vers amadors de las coses de la terra en un concepte tan falaguer com lo en que tenen á son company d' episcopat lo molt ilustre y entusiasta senyor Bisbe de Vich.

(De La Renaixensa.)

P. P. y R.

Regionalisme á l' extranger.

Lo diumenge passat llegírem en un periódich lo seguent telegrama:—«París, 12 de Juliol. La comissió de descentralització s' ha reunit en lo ministeri d' Hisen-

da baix la presidència de M. Lebon, ministre de comers. Monsieur Poubelle, prefecte del Sena, ha donat lectura á un notable dictámen que prepara respecte á les simplificacions que s' han d'introduir en los serveys administratius. La comissió havia sigut crida pera sancionar les conclusions del dictámen de M. Poubelle, y emetre son vot respecte á tots sos extrems. Lo vot resultà complertament favorable.

Lo mateix diumenge lo nostre apreciat colega «*La Veu de Catalunya*», publicà un discurs de sentit francament regionalista, pronunciat pel renommat Maurici Barrés en una de les principals ciutats de França, poc dies há.

Posteriorment hem rebut d'un amich nostre, resident á París, l'escriu qu' insertém á continuació traduït d'un dels diaris d'aquella capital, y que respira també regionalisme per sos quatre costats.

Està vist que 'ls nostres unitaristes cosmopoliteros s' han plantat com les dones que no volen esser velles y, no obstant alardejar de ultra lliberals y ultra avansats, s' han quedat molt endarrera en la marxa que seguixen les idees polítiques en los pobles que s' diuen los més adelantats.

De segur que l' die que s' hi fixin, ó que 'ls hi convinga, serán més catalanistes que nosaltres. Ara son molt catalans, axó sí; pero no admeten que en l'Ateo de Barcelona se fassin discursos en català, sino **¡EN ESPANYOL!!**. Vaja, que després d'aquesta pitrada, no hi haurà cap liberal de per riure que no cridi fins á tornarse ronch; **Viva la república unitaria ab molta infanteria, molta cavalleria y molta guardia civil!**

L'escriu qu' hem rebut diu com segueix:

«La societat ethnogràfica y d'art popular de Paris, fundada pera propagar las aficions á la vida regional, se proposa desenrotllar son programa extensíssim al comensament de la primavera pròxima. S' ha escollit la regió de Poitou per organizar á Niort una serie de festas consagradas á las tradicions, als trajes antichs, á las costums, á la literatura particular d'aquellas comarcas.

Aquestas festas serán lo preludi d' altre classe de manifestacions semblants, que la societat provocarà en las demés regions, comprenquent tots los detalls de la vida provincial. Exposicions d' objectes relatius á una industria local, á un art popular, existent encara á proxim á desapareixer, tapissos, brodats, mobles, utensilis doméstichs, instruments de treball, execució de balls antichs, música y cants populars, representació d' obras dramáticas, ó ceremonias d' una encontrada purament locals, conferencias donadas pels membres de la societat sobre la llengua del poble, las tradicions de la llengua del pais, &. & &.

Siguentnos impossible extractar ni lo més notable del discurs del president Mr. Andreu Theuriet, per falta de espai y de temps, devém contentarnos ab lo párrafo final.

«Lo profit tret dels esforços de la societat ethnográfica d'art popular, no s' limitarán pas aquí. Contém ja ab que exas tentativas multiplicades portarán un despertament y una vitalitat molt gran al esperit comarcal. Reunint las relliquias de la existencia de nosaltres antepassats, fent l'inventari de son patrimoni, cada província pendrà gran interès per mils d'aquests objectes familiars que constitueixen sa originalitat y que la excessiva centralisació los havia fet despreciar. Ella s'tornará á trobar y regoneixer, tindrà millor conciencia de sus qualitats nadihuas, s' ocuparà ab més energia de ferlas valer, sens tenir sempre l' ull fixat sobre aquest Paris absorvent que l' hipnotisa y li priva tota iniciativa. Com Anteo quan tocà la terra, ella tornarà trobar sa forsa agarrantse al terrer nadiu. Axís en cada petita patria francesa s' encendrà un foc vivificador y de cada una de las llars pujarà igual calor de tendresa pera la gran patria, quina no'n serà menos forta, sino més virilment estimada».

M. B.

(T. de *Le Journal de París*.)

CRÓNICA

EXTRANGER

Lo fet mes culminant de la setmana ha sigut l' atentat seguit de la mort dos dies després de M. Stambouloff, occorregut á Sofia, capital de la Bulgaria, de quin estat havia sigut lo verdader amo durant alguns anys. Jove encara, puix avia nascut l' any 1853, reunia grans condicions de caràcter, de militar, de diplomàtic y d' home d'estat. Era gran enemic de la influència russa en lo seu país, que tenia la pretensió de que fos un regne independent de veritat yá n' ell se deu l'entronisació de Ferran de Cobourg, que potser no ha premiat sos serveys com se merexia: Reposi en pau lo gran patriota de Bulgaria y no sia sa mort la senyal de noves complicacions en l' orient d' Europa, com molts temen.

Lo Govern rus ha obtingut de Xina la facultat de construir un ramal del ferro-carril Siberia, qu' atreverà la Manxuria vagi á parar al mar groc ó de la Xina; ab lo quin augmentarà considerablement la importància militar y comercial del ferro-carril en construcció y la influència y preponderància de Russia en l' orient assiàtic.

A Cherbourg (França) se celebra ab molts festeigs la presència de la nostra esquadra, com s' fou festejada á Inglaterra la presència de la italiana á Portmousth, ab quin motiu alguns importants diaris inglesos s'estengueren en consideracions sobre la intel·ligència tacita entre Italia y la Gran Bretanya sobre l'règim marítim del Mediterrani.

Les eleccions d' Inglaterra no s' han acabat encara, pero 'ls resultats coneguts donan molta ventatja als unionistes. Aquest fet s' explica principalment per la retirada de la política de Mr. Gladstone y per la divisió dels diputats irlandesos, als quins sos germans d' Amèrica han amenaçat ab negalshi los quantiosos fondos que 'ls envian si no conseguexen posar-se d' acord.

ESPAÑA

Com tot feia preveure, lo Govern ha resolt pagar als Estats Units la import de la indemnisió Mora: es una humiliació més á que 'ns han portat los nostres desacerts y á que 'ns ha obligat la guerra de Cuba.

Aquesta s' aguanta com de costum, mantenintse les nostres tropes á la defensiva. La mala temporada, no obstant, sembla que comença á afectar la salut dels soldats, havent enviat á buscar en Martínez Campos gran quantitat de quinina. Lo nombre dels insurrectes, aprofitant les circumstancies que 'ls hi son favorables, ha anat creixent y un telegramma del *Times* de Londres lo fa pujar á 25.000. Estan tant envalentonats, qu' han foguetat á n' en Martínez Campos en tot lo camí de Santiago de Cuba á Bayamo, ahont espera reforços, ocasionant la mort del general Santocildes.

Los periódichs de Madrid venen plens de notícies sobre 'ls nous incidents qu' ha promogut la causa célebre del testament fals, fallada fa poch pel Tribunal Suprem. Ara segons les dites dels periódichs hi apareixen complicats lo Jutje, l' escribá y l' advocat que 'l Suprem havia declarat innocents. L' assumptu promet donar molt d' escàndol y fer poch honor á la nostra magistratura. De tots modos es aquest un dels primers fruys de les tant bescantades innovacions progressives del Còdich civil espanyol de l' Alonso Martínez.

CATALUNYA

Ha cridat molt la atenció la reunió tinguda per inviació del Sr. Duran y Bas de gran nombre de personalitats importants de Catalunya, al objecte de crear una agrupació poderosa, que independentment dels partits s' ocupés ab preferència de defendre y sostener los interessos generals de Catalunya. Molt y molt nos plaurà l' èxit de la idea, pero temem que com sempre les mires polítiques ho destorbin y l' interès de partit se sobreposi als interessos generals de la terra. Ab tot la nostra humil enhorabona al Sr. Duran y Bas.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—(Sessió ordinaria del die 15 de Juliol)—Presidida per l' Arcalde y ab assistència de quinze regidors, s' obrí la sessió llegintse la acta de la antecedent que s' fou aprobada y firmada.

S' acordà:

Aprobar cinch comptes d' import total 668'86 pessetes, salvant son vot respecte de dos d' ells lo Sr. Botet.

Idem dos comptes de material d' escoles.

Idem la distribució de fondos pera l' mes de Juliol.

Idem dos permisos d' obres y un d' instalació d' una màquina de vapor.

Idem un dictamen de la Comissió de Foment proposant la construcció de palanques noves en la Font del Rey y Portal d' en Vila y recomposició de les del Portal de la Barca, medianc concurs y baix lo pressupositi respectivament de 527, 479 y 422 pessetes.

Idem una proposició demandant la creació de tres comissions especials encarregades d' estudiar y activar respectivament, l' ampliació de l' alumbrat elèctric a tota la ciutat, la construcció del nou escorxador y l' enderrocamen de les muralles; essent nombrats pera formar part de la primera, los Srs. Bajandas, Pla, Sabat, Estech, Massaguer y Prat; de la segona, lo Srs. Salvat, Garriga, Gumbau, Pol, Cat y Augustet, y de la tercera, los Srs. Carreras, Boixa, Botet, Pla, Garriga, Vallés y Massaguer.

Idem una proposició firmada per el Sr. Pla, demandant que s' encomani á la primera de dites comissions especials que estudibi y proposi al Ajuntament la manera d' utilzar la forsa del salt d' aigua credit al Ajuntament per R. O. de 15 de Març últim, durant totes les hores del dia y de la nit.

Idem l' informe de les tres comissions permanentes reunides, respecte á l' arreglo y legalisació del personal dependent del municipi, quin informe obedeix al criteri seguent; mantenir á tots los empleats de plantilla aptes pel servei, jubilar als que ho sian y tingan dret á jubilació, omplir les vacants de plantilla ab los temporers aptes pel servei que tingan més merits, y despedir á tots los temporers quins serveys no s' conceptuan necessaris. Ademés, reposar en son empleo á un dependent de la Devesa tret de son càrrec indegradament y sense acort de la Corporació, que continuin com a temporers dos escombrariayres que ja hi havia y que en lo successiu, al fer nombraments de plantilla, se tinga en compte la aptitud intelectual ó física, segons lo càrrec, y un màximum de 35 anys d' edat; y lo de temporers no s' pugui fer sense que en l' acort consti son número màxim, lo són ó jornal qu' han de percibir, lo temps màxim pera l' que se 'ls nombra y l' objecte á que s' destinan sense que pugui destinarse á altre. Comprend també l' dictamen la regla general de que cap empleat ó dependent podrà destinarse á altre destino ó treball que aquell pera l' quin ha sigut nombrat, sense acort del Ajuntament, y en-

comana á la comissió de Foment l' estudi de la maniera substituir per medi de contracta á la brigada d' obres.

Se llegí l' balans explicatiu del estat econòmic de la Corporació en primer de Juliol, del qual resulta un deficit de 187.195'74 pessetes; acordantse, á petició del Sr. Botet, que els acreedors del Ajuntament que no hi sian continuats que presentin sos comptes lo més aviat possible, al objecte de que pugui saber ab major aproximació la situació econòmica de la Corporació municipal.

A petició del Arcalde Sr. Espona, li foren concedits per l' Ajuntament dos mesos de llicència.

Lo Sr. Boixa feu present que la Comissió d' Hisenda dactada una proposició respecte al cobro del recàrrecs municipals definitiva a l' Arrendataria; pero que sabent que 'l Govern havia rescindit lo contracte ab dita Arrendataria i presentava, concretantse á demanar que 's fassi del modo que sia pertinent d' la liquidació á la major brevetat possible, pera que l' Ajuntament no surti perjudicat en los ingressos, y axis s' dà.

Demanà també lo mateix Sr. que s' recordi al propietari d' la casa municipal, la obligació que té de renovar cada any el permís de tenir aixecada una paret mitjera, que ab aquesta condició li fou donat per l' Ajuntament; acordantse de conformitat.

Llegí igualment un estat de lo que costa cada any lo servei de cotxes fúnebres y limpia pública, que, deduïts los ingressos que proporciona, resulta pujar á la quantitat de 13.268'29 pessetes, fent notar les deficiències de dits serveys é indicant la conveniència de tráurelos á subasta. S' acordà recomanar á les comissions respectives l' estudi del assumptu, pera que s' pugui tirar á subasta lo més prompte possible.

Y, finalment, lo propi regidor llegí un estat de lo que paga per trajes d' empleats, de gegants y robes pera 'ls cotxes dels morts que puga ab un any á 2.565'17 pessetes, fent notar que havia sigut encarregades sempre al mateix industrial y pagades per dir totes al dia, quan tants altres comptes se han deixat de pagar. L' Ajuntament acordà qu' aquests gastos en lo successiu se facin sempre per concurs.

Diu *L' Olotí* que s' ha arrancat de la pedrera de Besalú d' alabastre qu' ha de servir per escultur la urna que guarda les cendres del comte Tallaferro á Santa Maria de Ripoll, que com saben nostres llegidors costejan los catalanistes de la comarques de Olot y Besalú.

Ha arribat á Barcelona, ahont se proposa passar una tempada, la coneguda escriptora D. Emilia Pardo Bazan.

En Frederich Soler, al morir, segons llegim en los diaris que s' publican á Barcelona, ha deixat escriptes les obres següents: *El moro de las pantuflas*, comèdia en dos actes; *Dotzena de frere*, col·lecció de quentos; *Lo Comte Arnau*, drama; *El Conde Arnaldo*, id. en castellà; *Honra absoluta*, *Lo guarda aguillar*, *Lo campanar de Palma*, *La gent del llamp*, *Un personatge*, *Las faules d' Isop*, *La cansó del enfadós* (*un acte*); *Un tres de paper* (*un acte*); *Los periodistas*, *La Narbona*, y, ademés, *Las alas negras*, poema totalment acabat. Dels més varis obres comensades y moltes poesies.

S' ha encarregat de la Arcalda de nostre ciutat lo primitiu d' arcalde D. Hortensi Bajandas, per durant la llicència del Sr. Espona.

Se creu que l' pont metàlich sobre La Muga en la carretera de Besalú á Rosas, prop de Castelló, se podrà inaugurar durant la festa major d' aquesta última vila que se celebra lo dia 10 d' Agost.

Ha mort lo distingit conreuador de les lletres catalanes, llorellat fabulista, D. Felip Jascinto Sala (A. E. S.). En el lloch d' aquest número donem una mostra de les seves produccions.

Segons lo balans llegit en la última sessió del nostre Ajuntament resulta que l' deficit del mateix lo die primer de Juliol corrent era de 187.195'74 pessetes, sense tenir en consideració los comptes que hi puga haver pendents de presentació. Lo deficit de l' Ajuntament en primer de Janer de 1894, època de la ultima renovació del qu' ha cessat, segons lo balans que 's feu y s' expresa, sà llevors al públic pujava á la quantitat de 187.533'88 pessetes. De modo que l' Ajuntament sortint en divuit mesos ha disminuit lo deficit en la quantitat de 338'18 pessetes. De segur per aquest camí, l' Ajuntament de Gerona necessitarà prop de 60 anys pera quedar en paus ab sos acreedors; axó suposant que l' ultima quantitat no s' converteixi en deficit quan s' hagin presentat los comptes pendents de pago de tots los gastos que s' han fet. De segur que 's geronins calificarán ab rahó de deplorable la gestió econòmica del passat Ajuntament.

L' Ajuntament qu' entrà en primer de Juliol de 1891, un deficit de 233.964'74 pessetes, que en 20 d' Agost de 1892, feta en que prengué possessió de l' Arcalda lo Sr. Ciurana, s' ha redut á la quantitat de 188.831'05 pessetes, ó sia, una més y dinou dies. Desde l' 20 de Agost de 1892 al primer de Janer de 1894, ó sia ab setze mesos y onze dies, se disminuí el deficit en 1.297'17 pessetes.

Així quedan explicades les quaranta sis mil pessetes que l' arcalde sortint dugué s' havien disminuit del deute en quatre anys. A cada qual lo seu.

—Lo die quatre d' Agost vinent, lo Illtm. Sr. Bisbe ó delegat seu benevirà la capella de la Mare de Déu de les Olles en lo terme de St. Privat de Bas.

—Pujan á 162 les composicions rebudes en la Secretaria de Certamen de la Tertulia literaria de Blanes. Si rebem lo falla de Jurat á temps, lo publicarem en aquest número.

—S' ha tornat fer càrrec del Gòvern Civil de la província lo Sr. Alvarez Guijarro, qu' arribà de Madrid en lo tren de la tarda del dimecres.

—Demà, de deu á onze del matí, s' adjudicarà per concurs en la casa de la Ciutat la construcció de les tres palanques de que s' parla en la sessió tinguda per l' Ajuntament, ab arreglo al pressupositi y condicions facultatives y econòmiques qu' han estat manifest en la Secretaria municipal.

—A Cassà de la Selva s' ha comensat la construcció d' un pont, quins plans son deguts al arquitecte geroni D. Martí Sureda.

—Està acordada per la superioritat, segons telegrammes rebuts, en los centres oficials, la rescissió del contracte d' arrendament

impost de les cédules personals en la nostra província, ab pèrdua del dipòsit per part de l' Arrendatari, per abusos e infraccions de les disposicions vigents.

De res li han valgut donchs á n' aquest, com ja suposavam, los esforsos y les influencies que s' va proporcionar á l'última hora. Lo capítol de càrrecs era tant gros, les extralimitacions tant patentes y l' excitació pública produïda tant gran, que era impossible, per mica de justícia que hi hagués, altre resultat.

Nosaltres que al combatrer á l' Arrendataria desde un principi y sense debilitats, ho ferem sempre ab rahons basades en la llei y en exclusiu benefici dels contribuents, tenim una satisfacció en poderlo comunicar tant bona nova.

Ara toca als Ajuntaments espavilarse, pera no perdre les quantitats que l' Arrendatari 'ls hi deu en concepte de recàrrecs municipals. Lo qui dormi més fort serà l' qui hi perdrà.

La noticia del nombrament del Sr. Yagüas pera inspeccionar les nostres oficines de Hisenda, que donarem en lo número anterior trayent d' altre periódich iocal y que s' atribuïa á gestions de l' Arrendatari de les cédules, no ha resultat confirmada. Nos en felicitém, com felicitém també al Delegat d' Hisenda Sr. Solano y als empleats que verificaren la inspecció en les oficines de l' Arrendatari, per no esser merexadors de les sospites que en contra d' ells interessadament s' havian insinuat.

—Los carrers dé la Neu, de Abeuradors y altres colindants, inauguren lo dimars passat les tradicionals festes de Carrer, ab motiu d' esser la festivitat de sa patrona, la Mare de Deu del Carme.

SISÉ CERTAMEN LITERARI del «Centre Catalanista» d' Olot

CERTAMEN: PREMIS ORDINARIS

1. FLOR NATURAL; premi anomenat d' honor y cortesia, ofert pel «Centre»; s' adjudicarà á la millor poesia de tema lliure. L'autor, com es costum, deurà ferne present á la dama de sa elecció, la que, proclamada REYNA DE LA FESTA, desde son lloc presidencial entregará 'ls premis als demés autors illorejats.

2. UNA PLOMA D' OR, ofrena del «Centre», á la millor poesia sobre un fet històrich de nostre Principat, preferint, en igualtat de circumstancies, la que canti un aconteixement de nostra encontrada.

PREMIS EXTRAORDINARIS

3. Lo Rvnt. Dr. D. Esteve Ferrés, Párroco d' aquesta vila, fa donació d' UN ALBUM ARTÍSTICH á la preferent poesia que, en mellar forma y estil, respondgui al lema *Lo mellar d' Olot (endevinalla)*.

4. UN OBJECTE D' ART que ofereix l' Exm. é Illm. senyor D. Joseph Morgades y Gili Bisbe de Vich, pera adjudicar al autor del mellar travall que desenrolli l' tema següent: *Vida y fets de Bernat Tallaferro, Comte de Besalú*.

5. UNA PLOMA DE PLATA, ofrena que fa D. Joseph Puig, diputat provincial, pera la millor poesia, catalana ó castellana, que canti un fet històrich de la comarca olotina.

6. D. Marián Bassols y Prim, diputat provincial, ofereix UN OBJECTE D' ART al mellar travall que, en vers ó prosa, catalá ó castellá, canti ab més veritat històrica, algun dels culminants episodis dels voluntaris catalans á la Guerra d' África.

7. D. Joseph Esquena y Mas, President del «Centre», ofereix UN OBJECTE D' ART al qui millor compari, en vers ó prosa, la diferència de la grandesa de la Nació Espanyola quan se governava pel sistema regional ab lo del centralisme.

8. La familia de D. Joaquim Vayreda (q. e. p. d.) ofereix UN ESCULLIT DIBUIX AL LLAPIS, obra del difunt pintor, pera esser adjudicat al autor de la poesia que mellar glosi, ó quant menos pugui dur per lema, lo salm que diu: *Requiem aeternam dona eis Domine; et lux perpetua luceat eis*.

9. D. Joseph Berga, Director de la escola de dibuix, regalará UN ESTUDI PANORAMICH DE NOSTRES PIRINEUS, original del donador, á la més bona y original rondalla piñenca.

10. D. Marian Vayreda, pintor olotí, dona UN QUADRO, original del donador, al més ben escrit travall en prosa, sobre costums de la encontrada.

11. D. Miquel Blay, escultor olotí, y resident á Paris, enviarà UNA OBRA D' ART ESCULTÓRICA, original del donador, á la mellar poesia de tema lliure.

12. D. Laureá Barrau, pintor, ofereix UN ESTUDI DEL NATURAL, pintat durant sa estada en aqueixa població, á la més inspirada poesia dedicada á la memoria de D. Joaquim Vayreda (q. a. c. s.).

13. D. Enrich Galvey, pintor, fa donació d' UN QUADRET dels que pintarà durant sa estada en aquesta vila, al mellar travall en prosa que sigue alusiu al malaguanyat pintor olotí, D. Joaquim Vayreda (q. a. c. s.), com á pintor espanyol y reformador d' escola.

14. D. Menció Domènec, pintor olotí, dona UN QUADRO, original del donador, á la mellar poesia amorosa.

15. D. Celestí Devesa, escultor olotí, fa donació d' UN MUST, modelat en terra cuya, al autor de la més inspirada poesia lírica de tema lliure.

16. D. Joseph Berga (fill), escultor olotí, ofereix UN GRUPO EN TERRA CUYTA, REPRESENTANT UN EPISSODI DEL ANY VUYT, als mells estudis, notats ó bocetos per una novel·la.

17. La casa «El Arte Cristiano», dels Sr. Vayreda y C., ofereix UNA IMATJE DE CARTO-FUSTA, ricament decorada, al autor de la mellar poesia mística, de tema lliure.

18. Uns joves de la crème, que ja han passat de la quinta, fan ofrena d' UNA OBRA D' ART ESCULTÓRICA, adquirida d' un de nostres artistes olotins, pero que s' adjudiqui al autor que ab més sombra y bon humor, en un travall en prosa ó vers, expliqui la manera més fàcil ó indiqui 'ls medis per arreplegar á una pubilla aiserida y que tingui forsa rals.

19. Uns joves catalanistes ofereixen UNA OBRA D' ART, adquirida d' un de nostres artistes olotins, al mellar travall en prosa ó vers, humorístich y de bona llei.

Tots los travalls deurán esser remesos al Secretari del Jurat Calificador, Passeig del Firal, avans del dia 25 d' Agost vinent inclusiu.

Lo Jurat Calificador lo constituirán los senyors D. Angel Guimerà, president; D. Joseph Serra, Vis-President; D. Joseph Colomé, D. Joan Barnadas, Vocals; D. Francisco Lacot, Secretari.

Lo President de la Junta Organisadora, D. Eusebi Barnadas. Lo Secretari, D. Joseph Berga (fill).—Olot, Juliol de 1895.

Nota.—Oportunament s'anunciarà'l dia y hora en que tindrà lloc la celebració de la Festa.

SECCIÓ LITERARIA

LA TARONJA D' OR

(Rondalla)

Una vegada hi havia un comte, senyor d' un castell feudal, que tenia una filla molt hermosa, tant hermosa, que fins lo fill

del rey se'n havia enamorat y l' havia demanada per esposa; pero ella no l' havia correspost, perque deya que s' estimava més un pobre coneigut que un rich pera coneixer; lo qual va disgustar molt al seu pare, qui sols desitjava la millor sort del mon per la seva carinyosa y estimada filla.

La filla, vestida de noya de montanya, pera poguer anar sola, sense ser notada de ningú, sortia del castell cada dematí y a trench d' alba, y se encaminava cap al cim d' una montanya de las més altes de la comarca, que sempre estava plena de tota classe de flors boscanes y que al cim de tot, hi creixia un arbre molt corpulent y alt, tant alt, que tota la gent del pais deyan que ab las fullas del cim de tot arribava á tocar los nuvolos. Al cim d' aquell arbre, y al brot del bell mitj, hi havia nascut, com per miracle, una taronja d' or, hermostissima fruta, llueta y preciosa, que quan la tocava'l sol, brillava com la més grossa estrella que en les nits d' hivern, encen lo firmament.

La filla del comte n' estava bojament enamorada, y cada vegada que arribava al peu del arbre, engelosida pera havèr-la, feya tota classe de esforsos; pero, pobre nena, apenas conseguia tocar las primeras branques d' aquell arbre gegantí. Això era causa de que cada vegada que retornava de l' excursió arribes al castell, trista y mes trista, y arrancava'l plot.

Això feya mol de temps que durava, quant son pare vegentla un dia en tal estat, la emprengué á solas y preguntantli per la causa de la seva tristesa, la filla va contestarli tota sorpresa y vergonyosa.

—No es pas res: quant sigue hora, ja os ho diré.

Una vegada, que estavan de sobretaula lo senyor comte, sa muller y la seva filla, quant ja tot lo servei s' havia retirat, parlavan lo compte y la seva esposa sobre lo partit que devian escollir pera casar á la seva preciosa filla; més, com que la senyora comtesa sabia prou be que la que debia casar-se era la filla y no 'ls pares, volgué que anes á gust y voluntat d' aquesta l' escollir marit, cosa que s' posà molt be al senyor comte, ja que allí solzament se desitjava fer complerta la felicitat de l' única filla que tenian.

La noya á pesar de ser extremadament modesta y bona, no poqué menos que pendre part á la questió y parlar de la seguent manera:

—Te present, lo senyor pare, que un dia, vinguent jo de la montanya, ahont encara cada dia hi vaig, me preguntava perque tornava tant trista y desconsolada? Donchs, ara ho sabrà: Al cim d' aquella escabrosa montanya, hi un arbre molt gros y molt alt; al bell cim d' aquell arbre hi ha nascut una taronja d' or; fa temps que n' estich enamorada, y donaria totas mas joyas y totas mas grandeses y felicitat si pogues tenirla en mon poder: cada dia que hi vaig, probo, ab mos débils recursos, de poguer abastar-la, pero, ho trobo tan difícil, que m' es impossible, y com més impossible ho trobo, més desitj m' entra de possehirla; aixís es que m' quedo abatuda y desconsolada, y ja sols fundo la meva vida y la meva felicitat, ab la possessió de tan envejada fruta.

Ja que vostés ab tan d' interès tractan de casarme y fer la meva felicitat; vos demano la gràcia, per l' amor que me porteu, que me deixeu escollir per marit, qui abasti y me porti en dot la taronja d' or.

La voluntat de la filla, fou la voluntat dels pares; aixís es que al següent dia lo senyor comte manà que s' fes un pregó pels seus estats, publicant hont se trovava la taronja d' or, y diguent que l' que la abastaria y la portaria en dot á la seva filla, aquell seria l' afortunat que s' casaria ab ella.

Lo pregó s' feu, y la nova correugué per tot los estats ab gran contento del senyor comte y de la seva filla, y majorment, de tots los joves que envejaven la gloria de ser l' espòs de la filla única del senyor comte.

Quants de travalls inútils pera abastarla! Quants de pretendents pujavan dalt de la montanya, y probavan d' enfilarse al arbre! pero, tothom, llassat y rendit, tenia que desistir, y ningú de precipitat y poch reflexiu, arribá a ser l' amo de la taronja d' or.

Veus aquí que en aquella ocasió, vivia en una masia, un xich apartada del castell, un pare que tenia tres fills; un de gran, un de mitjà y un de petit que tenia á la vora de vint anys, y, apena la noticia del pregó del senyor comte hagué entrat á la porta d' aquella casa, lo noy gran va dir á son pare;

—Pare, deixeume anar á buscar la taronja d' or, que m' casaré ab la filla del Senyor comte.

Lo seu pare, fentli totas las observacions necessaries, l' hi va deixar anar.

Lo noy agafa'l sarronet, ben provehit per passar lo camí, pren lo gayato, coratjós y dicidit se n' va per amunt enllà, cap á la montanya á buscar la envejada taronja d' or.

Aixís que arriba al vespre, tots los de sa casa van á esperarlo, y l' veuré que arriba moix, cansat, y espallifat de saltar marges y rieras, plenes de rocas y espines.

—L' has haguda? —l' hi pregunta'l pare.

—No: es impossible; una montanya tan escarpada, que s' hi arriba cansat; y després un arbre tant groixut y tant alt, que encara s' fa mes impossible l' pujarhi, fa que l' trevall hagi resultat completament inútil.

Allavoras, lo mitjançer ya dirá son pare:

—Pare; jo que so més lleuger; voleu deixarme anar á buscar la taronja d' or, que m' casaria ab la filla del Senyor comte?

—Ves, l' hi va dir son pare.

Y l' noy agafa'l sarronet y el gayato, y xano-xano se'n va á probar la fortuna d' abastar la envejada toronja d' or, lo que no poqué conseguir lo seu germà gran.....

Arriba l' vespre, y l' noy, tornant á casa seva, cansat, esperat, va dir á son pare:

—Es impossible arribar allí; me sembla que si l' Senyor comte te esperar la taronja d' or pera casar á sa filla, ja cal que la tanqui ab las abadesas, que al menos no fará, ab lo temps, mésavarany.

Lo germà petit, que durant aquests viatges, havia estat tot pensatiu y cavilós, empren al seu pare y l' hi va dir:

—Pare, me voleu deixá anar á buscar la taronja d' or que m' casaré ab la filla del senyor comte.

—No, va dirli son pare; ahont vos anar tu que ets el mes petit, que 'ls teus germans no ho hagen probat; que vols fer que no hagen fet ells, y que vos saber que ells no s'apiguen.

—Pare, per l' amor de Deu, deixeumhi anar; pare, deixeumhi anar.... y tant tant va pregat y demanar que al últim son pare l' hi digué.

—Ves, y surtem del devant d' una vegada.

Lo noy, alegre y aixerit, s' alsà dematinet, agafa'l sarronet y l' ample de coca y forma je, pren la carbasseta del vi, recull alguna cosa que l' hi feya pessa, y se'n va poch á poquet cap á la montanya hont hi havia l' arbre de la fruta d' or.

Havia passat ja un dia y un altre dia, sense que ningú sabes res del fill petit, ni si havia anat á la muntanya, ni si n' havia tornat: lo seu pare y los seus germans, estaven impacients y preguntavan á tothom per la sort del fill petit; pero no pogueren saber res. Que l' hi haurá succehit? Que haurá passat?

Vegent que no tornava y que ja era cap al tart del tercer dia que era fora, varen determinar lo pare y sos germans, anar á la muntanya, y veure si pel camí ó per aquells cims lo trobarien; axis, donchs, sortiren de la casa, y caminant, caminant, per amunt enllà, arribaren sobre un turó que dominava tota la part de camí que devian fer; pero, quina fou l' alegria al veure que l' noy venia d' aquells indrets tot catxassut, alegre y satisfet! Axis que l' hi vegeren, tothom va correr á abrassarlo; y despres de donar un xich d' expansió á l' alegria d' haverlo trobat, los germans l' hi varen preguntar:

—Que tal com es que ets tardat tant? Ha passat alguna cosa? que ets fet?

Y, contestà:

—No m' ha passat res, gracias á Deu; la causa de la meva tardansa ja os la explicaré; per ara contenteuse en saber que he abastat, y porto la taronja d' or dintre del sarronet.

Gran sorpresa los causà la nova: y los germans abaxaren la cara avergonyits de veure que l' més petit havia portat la misteriosa fruta, despresa dels esfors inútils que havian fet los grans.

Mentrestant, arriban tots á casa seva, reposan, y l' noy petit, per explicar la seva tardansa, diu:

—Vaig sortir d' aqui, com sabeu, a la punta de dia ab lo sarronet y la carbasseta, cap á la muntanya: com que los camins eran escabrosos y plens de matas y de espines, m' entretenia, avans de passarhi, netejantlo y arreglantlo pera poguerlo passar ab menos pena y mes comoditat; únicamente manera de no atropellar me saltant y ensopengant inútilment; quan me cansava me aturava pel camí á fer beguda; axis es que vaig arribar al peu del arbre, un xich tart, es yritat, pero lleuger y descansat, tal com havia sortit de casa. Com que s' feu vespre, vaig aprofitar la nit, una mica descançant, y altra mica estudiant la manera d' abastar la taronja, logrant ab l' astucia y l' enginy, lo que no pot lograrse ab la forsa.

Havia fet lo primer son, quan rumiant, rumiant, m' acut una idea, y recordantme de la destral que tenia per trencar matas del camí, no vaig esperar lo segon son, y aprofitant lo moment me pos al peu del arbre, y cop de destral á la soca, tallant y descançant, fins que al últim, aquell arbre tan gros y tan alt que semblava que ningú l' doblegaria, caygué á terra com si s' esfonés una ciutat, y allors, no m' costà gayre abastar la taronja d' or, que porfo en lo sarronet.

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 13.—S. Elías prof., s. Geroni Emilià fdr.
Diumenge, 21.—Sta. Práxedes vg. y s. Daniel prof.
Dilluns, 22.—St. Maria Magdalena penit.
Dimarts, 23.—S. Llibori b. y cf., s. Apolinar b. m. y santa
Erundina vg.
Dimecres, 24.—Sta. Cristina vg. mr.
Dijous, 25.—S. JAUME APÓSTOL, PATRÓ D' ESPANYA.
Divendres 26.—Sta. Ana mare de N. S.ª

QUARANTA HORES.

Avui se troben en la iglesia de Sant Lluch.
Demà començaran en la iglesia de les Capuchines.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 13 de Juliol.

Especies.	Mesures.	Pessetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	12'50
Mestav.	»	11'
Urdi.	»	7'50
Segol.	»	'
Civada.	»	6'
Besses.	»	9'
Vill.	»	14'
Panis.	»	12'
Blat de moro.	»	12'50
Llobins.	»	8'
Fabes.	»	9'
Fabó.	»	11'
Fassols.	»	25'
Monjetes.	»	26
Ous.	Dotzena.	0'80

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferreria Vella.—5 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal per tenir lo cabell. No te riva en lo mon, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprend específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També's troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ

DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfics; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent á la Imprempta.

Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA

DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PERMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del «**CAFÈ CATALÀ**, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s'hi pronunciaren y llegiren, y las bases definitivament aprobadas pera la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Ge-

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli. Serveys complets de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telèfons á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo meller dels tònichs reconstituyens coneguts, despara la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristes), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencies: **Ampolla 10 rals.**

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. **Ampolla 12 rals.**

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: **Preu 8 rals.**

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor **Conde del Asalto**, 14.—BARCELONA

Al detall en totes les farmacies.

GRAN SABATERIA

DE

Francisco Malaret

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.

devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de 'n Cot

Calsat pera senyors desde.	6	PESSETES.
id. pera senyores desde.	4	id.
id. pera noys desde.	1'50	id.

Especialitat en lo calsat á la mida y de luxe.
Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANC VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establet a Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87,949,791'98	ptes.
Actiu en idem.	15,387,928'87	»
Simistres pagats fins á idem.	32,823,16'69	»
Reserves ó fondos de segur á idem.	4,178,675'62	»

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocurrir la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta província:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constituciò, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sures y thé.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públic. Especialitat en peixos y postissons.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la pròxima temporada; los prens sumament econòmichs.

CAMISERIA.—ASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIÓ

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la vaca. També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als metges y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director D. Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament a SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guyto

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.
SALT

Molí Fariner

Sistemes AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan les moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTOS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.

Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMEET Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motilles, trasparentes y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.-1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1	peseta trimestre
Fora.	1'25	id.
Estranger.	1'50	id.

Un numero sol, 10 céntims